

C/2026/4650

23.9.2026

Advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité
Wetgeving op het gebied van circulaire economie De circulaire economie en verantwoord
hulpbronnenverbruik binnen de grenzen van de planeet
(verkennend advies op verzoek van de Europese Commissie)
(C/2026/4650)

Rapporteur: **Cillian LOHAN**

Adviseur	Ladeja GODINA KOŠIR
Raadpleging	Europese Commissie, 11.2.2026
Rechtsgrond	Artikel 304 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie
Bevoegde afdeling	Landbouw, Plattelandsontwikkeling en Milieu
Goedkeuring door de afdeling	21.5.2026
Goedkeuring door de voltallige vergadering	17.6.2026
Zitting nr.	606
Stemuitslag (voor/tegen/onthoudingen)	207/4/5

1. Conclusies en aanbevelingen

1.1. Het voorstel van de Commissie moet zeker worden omgezet in wetgeving, aangezien dit een duidelijk en krachtig signaal afgeeft aan alle sectoren dat de EU vasthoudt aan haar ambitie om wereldwijd een voortrekkersrol te spelen bij de systemische transitie naar een circulaire economie. Om deze ambitie waar te maken is een hoog niveau van snelheid en urgentie vereist.

1.2. De wetgeving moet vergezeld gaan van een duidelijk overzicht van alle onderling samenhangende regels, voorschriften, actieplannen en strategieën die samen het wetgevingskader voor de transitie naar een circulaire economie vormen.

1.3. Een nadruk op stimulansen voor een sterke, goed functionerende markt voor secundaire grondstoffen en op stimulansen voor circulaire bedrijfsmodellen, waaronder hergebruik, reparatie en herproductie, moet een hoeksteen van de wetgeving vormen.

1.4. Met de wetgeving moet vooruitgang worden geboekt op belangrijke gebieden zoals het gebruik van overheidsopdrachten, de harmonisatie en governance van uitgebreide producentenverantwoordelijkheid, de transparantie en traceerbaarheid van alle gebruikte materialen, de opschaling van ecologisch ontwerp, benaderingen die verder gaan dan recycling, de rol van herproductie en de nadruk op goede arbeidsomstandigheden op alle gebieden van de transitie naar een circulaire economie. Water moet in de wetgeving worden geïntegreerd als een strategische hulpbron, waarbij wordt erkend dat waterefficiëntie, de terugwinning van hulpbronnen, de bescherming van watervoorraden en de preventie van verontreiniging bij de bron essentieel zijn voor een circulaire economie en de effectieve toepassing vereisen van het beginsel dat de vervuiler betaalt⁽¹⁾. De uitgebreide producentenverantwoordelijkheid moet daarom worden geherdefinieerd zodat daarmee circulaire bedrijfsmodellen worden aangemoedigd die verder gaan dan recycling, onder meer via ecologisch afgestemde vergoedingsstructuren en/of specifieke steunfondsen. Fatsoenlijke gezondheids- en veiligheidsomstandigheden op het werk zijn van essentieel belang.

⁽¹⁾ PB C 146 van 27.4.2023, blz. 35; PB C, C/2025/107, 10.1.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/C/2025/107/oj>; EESC-advies RESourceEU-actieplan (PB C, C/2026/4655, 23.9.2026, ELI: <http://data.europa.eu/eli/C/2026/4655/oj>); EESC-advies Blue Deal Accelerator — technologie, vaardigheden en financiering voor een waterbestendige toekomst (PB C, C/2026/4651, 23.9.2026, ELI: <http://data.europa.eu/eli/C/2026/4651/oj>).

1.5. Als bijlage bij de wetgeving moet een zorgvuldig samengesteld overzicht van goede praktijken op het gebied van de circulaire economie worden opgenomen, voortbouwend op voorbeelden die binnen het Europees stakeholdersplatform voor de circulaire economie zijn verzameld. Stakeholders noemden traceerbaarheid, certificering, geharmoniseerde etikettering en technische normen als de belangrijkste instrumenten om het vertrouwen van de markt in secundaire grondstoffen op te bouwen. Het overzicht zou de uitvoering ondersteunen door beproefde oplossingen onder de aandacht te brengen en ervoor te zorgen dat deze in de hele EU kunnen worden overgenomen en opgeschaald. Het moet fungeren als een dynamische, regelmatig geactualiseerde bron en gekoppeld zijn aan indicatoren en monitoringkaders, zodat de voortgang kan worden gevolgd en er een empirisch onderbouwde beleidsvorming mogelijk wordt.

1.6. Transitiebemiddelaars zijn van cruciaal belang om circulariteit te kunnen opschalen. De wetgeving op het gebied van circulaire economie moet hun rol formeel erkennen en professionaliseren en zorgen voor de nodige middelen om daaraan in alle waardeketens uitvoering te geven.

1.7. Het maatschappelijk middenveld en de sociale economie moeten worden erkend als actieve co-architecten van de circulaire transitie, en niet alleen als begunstigers ervan. Een rechtvaardige transitie moet als grondbeginsel in de wetgeving worden verankerd, zodat circulaire producten en diensten betaalbaar blijven en bijdragen tot de sociale cohesie en niet alleen tot het concurrentievermogen. Burgers, gemeenschappen, coöperaties en sociale ondernemingen moeten een betekenisvolle rol spelen in circulaire waardeketens en daarbij worden ondersteund door toegankelijke stimulansen en vereenvoudigde participatietrajecten.

1.8. Het Europees stakeholdersplatform voor de circulaire economie moet worden ingezet om nieuwe indicatoren in de praktijk te toetsen en om gestructureerde feedback te geven over successen en belemmeringen bij de praktische uitvoering. Daarnaast moet het platform fungeren als strategische partner die relevante actoren samenbrengt om de prioriteiten op elkaar af te stemmen, belemmeringen voor de uitvoering in kaart te brengen en de circulaire transitie te versnellen.

2. Algemene opmerkingen

2.1. De wetgeving op het gebied van circulaire economie mag niet dienen als vervanging voor het actieplan voor de circulaire economie. Wel moet deze wetgeving worden gezien als een belangrijke kans om alle verschillende wetgevings- en beleidsmaatregelen samen te brengen onder de paraplu van de Clean Industrial Deal en de juiste marktmaatregelen te nemen om de cirkel rond te maken.

2.2. Dit is het uitgelezen moment om de transitie naar een circulaire economie te stimuleren en de vele bestaande circulaire initiatieven op elkaar af te stemmen door middel van wetgeving op het gebied van circulaire economie. Toegang tot hulpbronnen is niet langer alleen een milieu- of economische kwestie, maar wordt in toenemende mate ook een geopolitieke kwestie. Tegen de achtergrond van toenemende wereldwijde concurrentie voor grondstoffen, verstoringen in de toeleveringsketens en een stijgende vraag naar hulpbronnen, moet de wetgeving op het gebied van circulaire economie worden gepositioneerd als een strategisch instrument voor Europese veerkracht, concurrentievermogen en open strategische autonomie. Er is een circulaire investeringskloof van 82 miljard EUR ⁽²⁾ tussen de huidige investeringsniveaus en wat nodig is om circulaire oplossingen in de hele EU op te schalen. Deze kloof moet worden aangepakt door investeringen en innovatie te stimuleren. De nadruk moet liggen op een strategischer en intelligenter beheer van hulpbronnen. In plaats van een beperkte focus op markten voor secundaire materialen moet worden overgestapt op systemisch hulpbronnenbeheer en waardenetwerken. Het gaat hierbij ook om de ontwikkeling van een alomvattend inzicht in materiaalstromen, ondersteund door digitale hulpmiddelen, het aanpakken van het gebrek aan gegevens over materiaalvoorraden en — stromen, en gegevens en opkomende technologieën zoals AI, waardoor betere besluitvorming gedurende de hele levenscyclus van materialen mogelijk wordt. Transparantie en traceerbaarheid zijn cruciale beginselen.

2.3. Het circulaire traject sinds 2015 moet in kaart worden gebracht, waarbij de geboekte vooruitgang wordt belicht en wordt aangegeven welke gebieden (sectoren en regio's) meer steun nodig hebben. Nadat het circulariteitspercentage de afgelopen tien jaar met 1,5 % is gestegen wordt er nu naar gestreefd dit te verdubbelen (van 12,2 % naar 24 % tegen 2030). Bij deze inventarisatie moet ook worden gekeken naar het regelgevingslandschap in de EU. Niet alleen de vooruitgang moet worden belicht, ook de knelpunten, structurele belemmeringen en gebieden waar oplossingen bestaan die evenwel nog niet op grotere schaal worden toegepast, moeten in kaart worden gebracht. Waar er sprake is van materiaalgebruik moet dat worden vastgelegd. Op basis van deze gegevens moet een doeltreffende beheersstrategie worden ontwikkeld waarin ook de nog te behalen streefdoelen worden vastgelegd. Het doel is om over te schakelen van efficiëntie naar toereikendheid.

⁽²⁾ Transitioning to a circular economy: Closing the investment gap in Europe.

2.4. Er moet minder materiaal worden gebruikt en het is zaak meer nadruk te leggen op afvalpreventie als hoogste prioriteit in de circulaire hiërarchie. Het gaat hierbij ook om een langere levensduur van producten, een lager materiaalverbruik en de ontwikkeling van nieuwe bedrijfs- en consumptiemodellen die helpen om economische waardecreatie los te koppelen van materiaalverbruik ⁽³⁾.

2.5. Inzicht in waardeketens is van essentieel belang. Het Europees stakeholdersplatform voor de circulaire economie ⁽⁴⁾ houdt zich bezig met waardenetwerken en presenteert casestudy's en beste praktijken. De materiaalstroom binnen deze waardenetwerken moet in kaart worden gebracht en innovatie moet worden bevorderd om de inzameling van hoogwaardige materialen mogelijk te maken. Deze netwerken zijn van cruciaal belang voor het sluiten van materiaalkringlopen, het bevorderen van industriële symbiose en het opschalen van circulaire oplossingen. Doeltreffend bestuur vereist betere coördinatie en faciliterende rollen, zoals transitiebemiddelaars, om belanghebbenden met elkaar te verbinden en de implementatie in waardeketens te ondersteunen.

2.6. Circulariteit moet nu verder gaan dan alleen recycling en zich richten op een systematisch beheer van hulpbronnen gedurende de volledige levenscyclus van materialen. Daarbij horen ook een grotere transparantie en traceerbaarheid van chemische en zorgwekkende stoffen gedurende de gehele levensduur van producten. Zo moet onder meer worden ingezet op herproductie, hoogwaardige secundaire grondstoffen, ecologisch ontwerp en een goed functionerende reparatiesector. Wel moeten aanvullende rapportagevereisten evenredig en beheersbaar blijven voor bedrijven.

2.7. Het opschalen van bestaande circulaire oplossingen moet een belangrijke prioriteit zijn. Er bestaan al veel succesvolle proefprojecten en beste praktijken, maar soms ontbreekt het aan mechanismen om deze uit te breiden naar andere regio's en sectoren. De wetgeving moet erop gericht zijn om replicatie en opschaling mogelijk te maken. Dit is van essentieel belang om ervoor te zorgen dat investeringen kosteneffectief zijn.

2.8. Het verplicht stellen en stimuleren van hergebruik ⁽⁵⁾ op basis van een levenscyclusbeoordeling en het transformeren van bedrijfsmodellen is een essentieel onderdeel van het bevorderen van circulariteit. Deze modellen zijn van essentieel belang om waardecreatie los te koppelen van materiaalverbruik. Overheidsopdrachten moeten fungeren als een belangrijke aanjager van circulaire vraag. Naast het stellen van minimumcriteria moeten ze innovatie stimuleren, lokale circulaire ecosystemen ondersteunen en marktsignalen op de lange termijn mogelijk maken.

2.9. Een kernbeginsel van circulariteit zijn korte-kringloopmaterialen en -gebieden. Dit beginsel onderstreept hoe belangrijk het is dat de bio-economie en de circulaire economie met elkaar verbonden zijn ⁽⁶⁾.

2.10. De circulaire economie moet worden gekoppeld aan een rechtvaardige en eerlijke transitie. Het sociale aspect van circulariteit moet worden versterkt. Tien jaar geleden werd al gedacht aan een vorm van herindustrialisering die de ontwikkeling van afgelegen en plattelandsgedebieden ten goede zou komen, maar deze ideeën zijn nooit in de praktijk omgezet. Producten en diensten op het gebied van de circulaire economie moeten concurrerend, toegankelijk en betaalbaar worden. Circulariteit moet niet alleen bijdragen aan concurrentievermogen, maar ook aan welzijn, levenskwaliteit en sociale cohesie.

2.11. Fatsoenlijke arbeidsomstandigheden en de hoogste normen op het gebied van gezondheid en veiligheid zijn essentieel; in dit verband moet rekening worden gehouden met de problematiek van toxiciteit ⁽⁷⁾.

2.12. Gemeenschappen kunnen worden gestimuleerd om over te stappen op een circulaire economie door middel van gemakkelijk toegankelijke stimulansen, ondersteunende infrastructuur en informatie op het niveau van steden en regio's. Maatregelen aan de vraagzijde moeten worden aangevuld met een grotere maatschappelijke betrokkenheid. Burgers, consumenten en gemeenschappen spelen een cruciale rol bij het vormgeven van circulaire systemen. Stimulansen, duidelijk toegewezen verantwoordelijkheden, informatie en toegankelijke circulaire oplossingen zijn van cruciaal belang om gedragsverandering en effect op de lange termijn te bewerkstelligen.

⁽³⁾ Mededeling van de Commissie aan het Europees Parlement, de Raad, het Europees Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's: De Clean Industrial Deal: Een gezamenlijke routekaart voor concurrentievermogen en decarbonisatie, COM(2025) 85 final.

⁽⁴⁾ circulareconomy.europa.eu.

⁽⁵⁾ Onderzoek van de Ellen MacArthur Foundation.

⁽⁶⁾ EESC-advies EU-strategie voor de bio-economie — Naar een circulaire, regeneratieve en concurrerende bio-economie (PB C, C/2026/3558, 22.7.2026, ELI: <http://data.europa.eu/eli/C/2026/3558/oj>); EESC-advies Een alomvattende strategie voor op de natuur gebaseerde biologisch afbreekbare materialen om circulariteit en hulpbronnenefficiëntie te bevorderen, de agrovoedingssector te versterken en de bio-economie van de EU op te schalen (PB C, C/2026/3540, 22.7.2026, ELI: <http://data.europa.eu/eli/C/2026/3540/oj>); PB C, C/2025/109, 10.1.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/C/2025/109/oj>.

⁽⁷⁾ PB C, C/2026/73, 30.1.2026, ELI: <http://data.europa.eu/eli/C/2026/73/oj>; PB C, C/2024/1591, 5.3.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/C/2024/1591/oj>; PB C 194 van 12.5.2022, blz. 50.

2.13. Het kernbeginsel van decentralisatie moet opnieuw worden benadrukt als essentieel voor het realiseren van een circulaire transitie. Dit houdt onder meer in dat regionale en lokale circulaire knooppunten moeten worden versterkt, grensoverschrijdende samenwerking mogelijk moet worden gemaakt en kleinere en minder ontwikkelde regio's moeten worden ondersteund bij het opbouwen van capaciteit op het gebied van de circulaire economie. Deze aanpak kan leiden tot lokaal verankerde circulaire ecosystemen, de regionale veerkracht versterken en een evenwichtigere territoriale ontwikkeling in de hele EU bevorderen.

2.14. Het Europees stakeholdersplatform voor de circulaire economie heeft een cruciale rol gespeeld bij het stimuleren van verandering door belanghebbenden te betrekken en als een "netwerk van netwerken" te fungeren. Het biedt een uniek platform voor het uitwisselen van goede praktijken, het faciliteren van dialoog en het ondersteunen van de opschaling van circulaire oplossingen in heel Europa (en daarbuiten).

3. Vereisten van wetgeving op het gebied van circulaire economie

3.1. Er moeten nieuwe indicatoren en KPI's voor het percentage circulair materiaalgebruik worden ontwikkeld en verder verfijnd. Het Europees stakeholdersplatform voor de circulaire economie, dat een bron van gerichte sectoroverschrijdende expertise vormt, moet worden ingezet om ervoor te zorgen dat deze indicatoren duidelijk, relevant en doeltreffend zijn.

3.2. Circulariteit moet worden erkend als een strategisch instrument, niet alleen voor steden, maar ook voor plattelands- en afgelegen gebieden. Het ondersteunt de revitalisering en versterkt de veerkracht op lokaal, regionaal, nationaal en EU-niveau. Het maatschappelijk middenveld en de sociale economie moeten worden erkend als actieve co-architecten van de circulaire transitie, en niet alleen als begunstigden ervan. Een rechtvaardige transitie moet als grondbeginsel in de wetgeving worden verankerd, zodat circulaire producten en diensten betaalbaar blijven en bijdragen tot de sociale cohesie en niet alleen tot het concurrentievermogen. Burgers, gemeenschappen, coöperaties en sociale ondernemingen moeten een betekenisvolle rol spelen in circulaire waardeketens en daarbij worden ondersteund door toegankelijke stimulansen en vereenvoudigde participatietrajecten.

3.3. Het EESC wijst op zijn eerdere werkzaamheden inzake maatregelen die verder gaan dan het bbp ⁽⁸⁾ en het creëren van een welzijnseconomie ⁽⁹⁾ als basis voor de ontwikkeling van nieuwe manieren om een rechtvaardige transitie naar een niet-lineaire economie te meten.

3.4. De wetgeving op het gebied van circulaire economie moet een duidelijk en geloofwaardig signaal afgeven aan de particuliere sector dat investeringen in het dichten van de circulariteitskloof rendabel en veilig zijn, en zo de opschaling van circulaire oplossingen ondersteunen. Dit houdt onder meer in dat er beleidszekerheid op lange termijn wordt geboden, dat de versnippering van regelgeving en markten wordt teruggedrongen en dat financiële prikkels worden afgestemd op circulaire doelstellingen.

3.5. Circulariteit moet duidelijk worden gekoppeld aan een verminderde afhankelijkheid van de invoer van kritieke grondstoffen in de EU, betere toereikendheid, klimaatdoelstellingen, een kleinere milieuoetafdruk en een verminderde afhankelijkheid van fossiele brandstoffen. Tegen de achtergrond van toenemende wereldwijde concurrentie voor hulpbronnen wordt deze strategische dimensie nog belangrijker. Voortbouwend op zijn werkzaamheden met betrekking tot de Europese Blue Deal, de strategie voor waterweerbaarheid en de richtlijn inzake de behandeling van stedelijk afvalwater ⁽¹⁰⁾ roept het EESC op om water als een strategische hulpbron in de wetgeving te integreren ⁽¹¹⁾, ondersteund door een sterke grensoverschrijdende samenwerking op basis van gedeelde gegevens, gemeenschappelijke protocollen en solidariteitsmechanismen, en door waterbewuste stedelijke en regionale planning.

3.6. Goed afgestemde fiscale maatregelen, zoals verlaagde btw-tarieven, vereenvoudigde margeregelingen of soortgelijke maatregelen die zijn afgestemd op producten met een betere circulariteitsprestatie, kunnen het concurrentievermogen van circulaire oplossingen verder verbeteren. De meest geschikte maatregel moet worden bepaald op basis van objectieve criteria.

3.7. Gerichte fiscale maatregelen, waaronder belastingheffing, kunnen een belangrijke hefboom zijn om de transitie naar een circulaire economie mogelijk te maken. Een btw-vrijstelling voor secundaire grondstoffen moet worden onderzocht. Fiscale stimuleringsmaatregelen moeten gericht zijn op bedrijven die investeren in reparatie, hergebruik, terugwinning en het gebruik van secundaire grondstoffen.

⁽⁸⁾ PB C 152 van 6.4.2022, blz. 7.

⁽⁹⁾ PB C, C/2024/6879, 28.11.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/C/2024/6879/oj>.

⁽¹⁰⁾ EESC-advies EU-strategie voor waterweerbaarheid en Europees geïntegreerd kader voor klimaatbestendigheid en risicobeheer (nog niet bekendgemaakt in het Publicatieblad); PB C 146 van 27.4.2023, blz. 35.

⁽¹¹⁾ PB C, C/2025/107, 10.1.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/C/2025/107/oj>; EESC-advies RESourceEU-actieplan; EESC-advies Blue Deal Accelerator — technologie, vaardigheden en financiering voor een waterbestendige toekomst.

3.8. Het meten van circulariteit is een voorwaarde om investeringen aantrekkelijk te maken. Er is behoefte aan gestandaardiseerde maatstaven, rapportagekaders en certificeringssystemen om de onzekerheid te verminderen en het vertrouwen van investeerders te vergroten. De huidige economische kaders blijven structureel in het voordeel werken van lineaire modellen; er moeten indicatoren worden ontwikkeld om deze vertekening zichtbaar te maken en te corrigeren, zodat niet alleen materiaalstromen worden beschreven. Dit zou een goed functionerende eengemaakte markt en een groter gebruik van investeringsinstrumenten bevorderen.

3.9. Er moet aandacht worden besteed aan de betaalbaarheid van circulaire producten en diensten. Er zijn stimulansen nodig om gedragingen en de markt in de richting te sturen van gunstige omstandigheden waarin consumenten circulaire keuzes kunnen maken.

3.10. De wetgeving op het gebied van circulaire economie moet empirisch onderbouwd en evenredig zijn en gericht zijn op:

- het versterken van de eengemaakte markt, het terugdringen van versnippering en het bieden van rechtszekerheid voor investeringen in circulaire waardeketens;
- het ondersteunen van de ontwikkeling van goed functionerende markten en, waar nodig, de vraag naar secundaire grondstoffen;
- het waarborgen van een krachtige handhaving en een gelijk speelveld op mondiaal niveau;
- het voorkomen en verminderen van afvalproductie en het waarborgen van de hoogwaardige terugwinning van materialen uit afvalstromen;
- het stimuleren van hergebruik van water in alle sectoren door prioriteit te geven aan waterefficiënte en circulaire oplossingen bij planning en grote investeringen, binnen een alomvattend regelgevingskader dat een duidelijke hiërarchie voor watergebruik vaststelt, waarbij voorrang wordt gegeven aan de gezondheid van mens, dier en milieu ⁽¹²⁾, de bescherming van ecosystemen en duurzame economische activiteiten ⁽¹³⁾;
- geharmoniseerde definities van afvalstoffen, criteria op EU-niveau om te bepalen wanneer afval niet langer als afval wordt beschouwd, en gemeenschappelijke regels voor grensoverschrijdende materiaalstromen.

3.11. Stimulansen voor circulaire activiteiten moeten worden aangemoedigd, evenals waar passend gerichte en evenredige negatieve prikkels, ter bevordering van afvalpreventie en hoogwaardige terugwinning. Het EESC steunt geharmoniseerde kosten en heffingen voor het storten van afval en, daar waar de noodzakelijke infrastructuur en definities van recyclebaarheid voorhanden zijn, voor het verbranden van recyclebaar afval.

3.12. Er moet iets worden gedaan aan oneerlijke concurrentie door onlinehandelaren van buiten de EU. Onlinemarktplaatsen die zich richten op de Europese markt en daar producten verkopen, moeten verantwoordelijk worden gehouden voor de producten die zij op de EU-markt verkopen, onder meer door verplichtingen inzake uitgebreide producentenverantwoordelijkheid op zich te nemen voor verkopers uit derde landen.

3.13. Er moet optimaal gebruik worden gemaakt van overheidsopdrachten. De criteria moeten verder gaan dan alleen gerecycled materiaal en rekening houden met bredere aspecten van circulariteit, zoals duurzaamheid, repareerbaarheid, uitbreidbaarheid, modulariteit, recyclebaarheid en koolstofprestaties. Een duidelijke opleiding voor aanbesteders is van essentieel belang.

3.14. De wetgeving op het gebied van circulaire economie moet zorgen voor een doeltreffende harmonisatie van de opzet van de uitgebreide producentenverantwoordelijkheid voor alle bestaande en toekomstige product- en afvalstromen die onder de EU-wetgeving vallen. De huidige versnippering van nationale systemen brengt onnodige financiële en administratieve kosten met zich mee, waardoor de schaalvoordelen die nodig zijn voor gespecialiseerde recyclingactiviteiten worden beperkt. Grensoverschrijdende materiaalstromen binnen de EU zijn van essentieel belang om vraag en aanbod op elkaar af te stemmen. Dat is cruciaal voor het creëren van een meer geïntegreerde en efficiënte Europese markt voor secundaire grondstoffen, waaronder organische materialen.

3.15. In de hele EU moeten nationale beste praktijken op het gebied van de uitvoering van de uitgebreide producentenverantwoordelijkheid in kaart worden gebracht, worden gedeeld en worden bevorderd. Dit zou de kennisoverdracht bevorderen en ervoor zorgen dat doeltreffende oplossingen in alle lidstaten kunnen worden overgenomen. Het Europees stakeholdersplatform voor de circulaire economie moet de middelen krijgen om dit te vergemakkelijken.

3.16. Voor bepaalde materialen is er een toenemende concurrentievraag van buiten de EU. Door het weglekken van strategische hulpbronnen te voorkomen, zouden secundaire markten mogelijk worden gemaakt en zouden ook de doelstellingen op het gebied van uitgebreide producentenverantwoordelijkheid worden ondersteund. Dit zal de beschikbaarheid en betaalbaarheid van hoogwaardige recyclaten en andere materialen verbeteren.

⁽¹²⁾ PB C, C/2026/16, 16.1.2026, ELI: <http://data.europa.eu/eli/C/2026/16/oj>.

⁽¹³⁾ EESC-advies EU-strategie voor waterveerbaarheid en Europees geïntegreerd kader voor klimaatbestendigheid en risicobeheer (PB C, C/2026/3223, 2.7.2026, ELI: <http://data.europa.eu/eli/C/2026/3223/oj>).

3.17. Het Europese wetgevingskader moet ervoor zorgen dat de bestaande wetgeving doeltreffend wordt uitgevoerd en moet eventuele lacunes opvullen, teneinde:

- het productontwerp te herzien om de duurzaamheid te vergroten en de repareerbaarheid te verbeteren door middel van de systematische toepassing van de beginselen van ecologisch ontwerp;
- geplande veroudering tegen te gaan;
- kortere en veerkrachtigere toeleveringsketens te ondersteunen;
- doeltreffende reparatie- en opknapsystemen te ontwikkelen, waardoor in alle regio's lokale banen worden gecreëerd.

Brussel, 17 juni 2026.

De voorzitter
van het Europees Economisch en Sociaal Comité
Séamus BOLAND
